

A kürti Farkaskeresztfa

Határunknak délnyugati részén, a Perbete felé vonuló országút mellett, van egy falunk felé néző régi kőfeszület, melyről az öregek ajkairól ily hagyomány szól: egykoron egy emberséges kürthi lakos erős téli időben annyira elkésett, hogy el is tévedt, a mikor e feszülethez ért, mely akkoron még fából volt, a szegény annyira elfáradt volt, hogy már tovább nem bírt menni, de a sötétben nem is tudta magát tájékozni; felfohászodott tehát az édes Jézushoz, és a sz[ent] keresztfa tövéhez leült. Azonban egyszercsak farkas vonítást hall, s ott a vadállatok közeledését is hallotta, akkor összeszedte végső erejét, felmászott a keresztre, s Jézus képét átkarolván, Isten és emberek segítségéért kiáltozott. Az éhes és vad farkasok ugyan e préda után kapaszkodtak, de föl nem érhetek. Történt pedig, hogy Kürth helység éber éjjeli őre a jajkiáltást meghallotta, a bírónak jelentést tett, s a lelkiismeretes bíró lámpásokkal és vasvillákkal ellátott gyalog és lovasokat kiküldött a veszedelemben levő felebarát segedelmére; kik a szerencsétlent a hang után meg is lelték, a vad állatokat elriasztották, s a Jézus ölnél függő lakostársukat szerencsésen megmentették; a fakereszt helyébe díszes kőfeszület emeltetett, s örök emlékül azóta farkaskeresztnek neveztetik. Az esemény a kürthieknek valóban becsületökre válik; s ebből is látható, hogy az Isten dicsőségére a határban emelt sz[ent] szobroknak sokféle haszna van.